

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Romualda Spyt

w sprawie z wniosku S. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 stycznia 2016 r.,
zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2015 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił, na podstawie art. 370 i 373 k.p.c., apelację wnioskodawczynie S. K. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 27 stycznia 2015 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S. o rentę z tytułu niezdolności do pracy, stwierdzając że wnioskodawczynie, która zarządzeniem z dnia 20 marca 2015 r. (doręczonym w dniu 27 marca 2015 r.) została wezwana przez Sąd Apelacyjny do uzupełnienia braków formalnych apelacji, nie wykonała tego zarządzenia. Sąd wskazał, że tygodniowy

termin do uzupełniania braków formalnych apelacji, jest terminem ustawowym, a co za tym idzie - nie może być on przedłużany ani skracany.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawczynie wniósł o jego uchylenie wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu zarzucił, że w jego ocenie Sąd Apelacyjny winien potraktować pismo skarżącej jako wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, czego nie uczynił, nie odnosząc się do złożonego przez wnioskodawczynię zaświadczenie lekarskiego o niezdolności do pracy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 368 § 1 k.p.c. apelacja, która powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pism procesowych - art. 126 k.p.c., winna ponadto zawierać m.in. zwięzłe przedstawienie zarzutów wraz z uzasadnieniem oraz powołanie - w razie potrzeby - nowych faktów i dowodów. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że brak przytoczenia w apelacji zarzutów i ich uzasadnienia jest brakiem formalnym, który może zostać uzupełniony w trybie przewidzianym w k.p.c. (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 1998 r., III ZP 1/98, OSNP 1998 nr 16, poz. 483). W rozpoznawanej sprawie apelacja wnioskodawczynie dotknięta była brakami, uniemożliwiającymi nadanie jej prawidłowego biegu (nieuzupełnionymi mimo wezwania w wyznaczonym terminie), co uzasadnia stanowisko Sądu Apelacyjnego (art. 373 zdanie drugie k.p.c.). Zgodnie z tym przepisem, sąd drugiej instancji odrzuca apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji, zaś jeżeli dostrzeże braki, do których usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie, apelacja podlega odrzuceniu. Oceny tej nie może także zmienić późniejsza (po upływie terminu do złożenia uzupełnienia apelacji), choroba wnioskodawczynie potwierdzona zwolnieniem lekarskim. Samo powoływanie się na niemożność terminowego wywiązania się z tego wezwania, wobec przerwy świątecznej jak i ze względu na stan zdrowia, samo przez się nie mogło być potraktowane jako wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji,

gdy się weźmie pod uwagę, że apelacja została złożona w ustawowym terminie, natomiast nie została mimo wezwania uzupełniona.

Z tych względów, gdy zażalenie okazało się nieuzasadnione, należało orzec jak w postanowieniu, zgodnie z art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

I.n